

Mở ra từ tháng 6-2008, bên cạnh các sách phổ thông giáo lý, Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo còn in xen kẽ một số tập thuộc tủ sách Văn Học Đại Đạo, trong đó có năm tập thơ của các bạn thơ áo trắng (*Tiếng Chim Quyên; Thơ Người Áo Trắng; Gửi Người Áo Trắng; Giữa Chốn Ta Bà; Mỏng Cánh Chuồn Chuồn*). In thơ bởi vì mong muốn giữ gìn, góp nhặt chút ít cát sỏi cho việc gầy dựng con đường văn học Cao Đài. Đầu năm 2020 này, con đường ấy có thêm một đóng góp khiêm tốn, là tập thơ của Nguyễn Quốc Huân, ghi dấu lúc tròn trịa một hoa giáp: *Viết Trước Hiên Nhà*.

**Quyển 129-1 trong
CHƯƠNG TRÌNH
CHUNG TAY ẤN TỐNG
KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO**

ISBN: 978-604-86-9918-5



Sách ấn tống. Không bán.
Free Gift Book. Not for Sale.

NGUYỄN QUỐC HUÂN

VIẾT TRƯỚC HIÊN NHÀ

NXB HỒNG ĐỨC

NGUYỄN QUỐC HUÂN

Viết trước hiên nhà

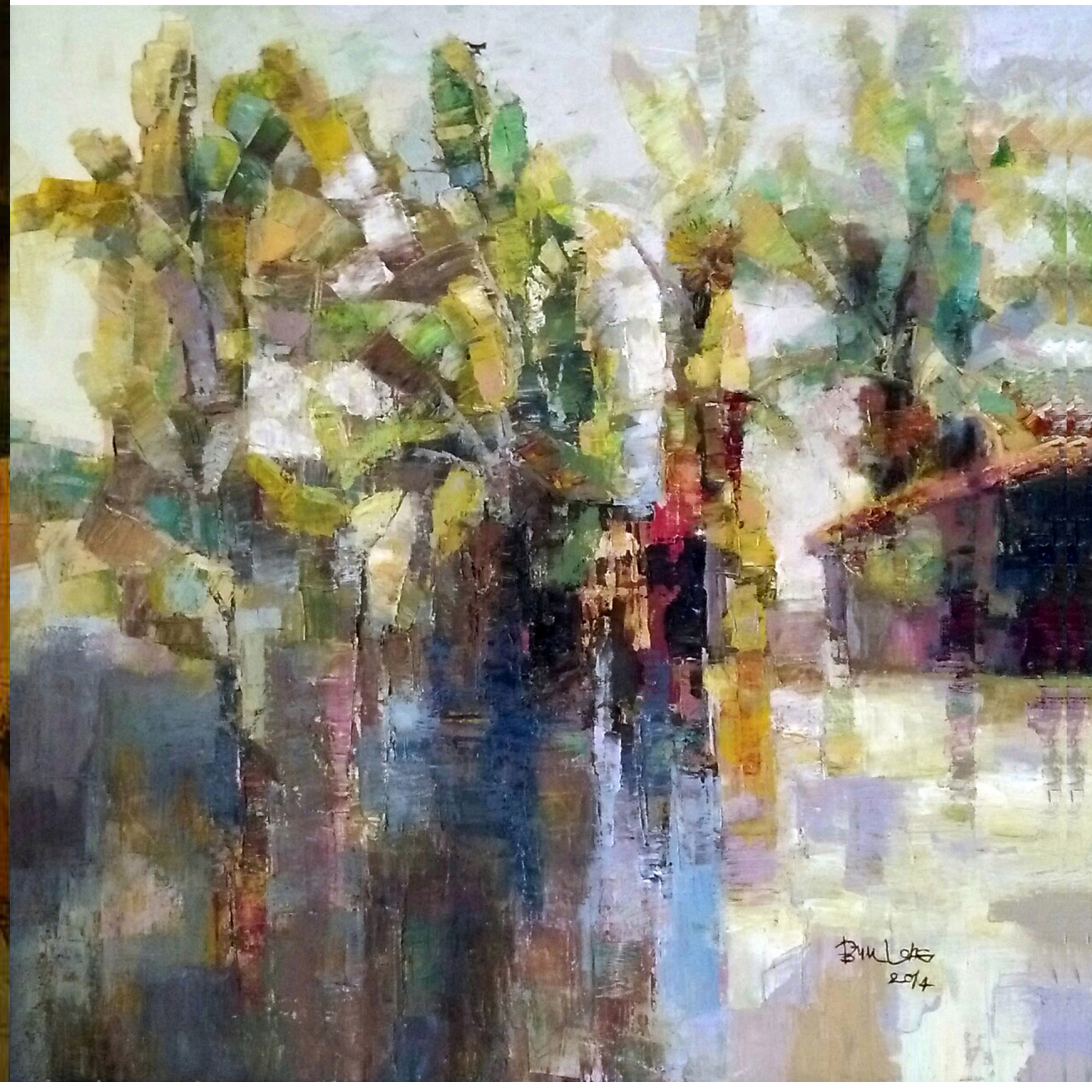
 NHÀ XUẤT BẢN
HỒNG ĐỨC

Phố phường em và phố phường tôi
Sự cho đi chân thành không có lỗi
(Nhớ Bằng Lăng Tháng Tư, N Q H)



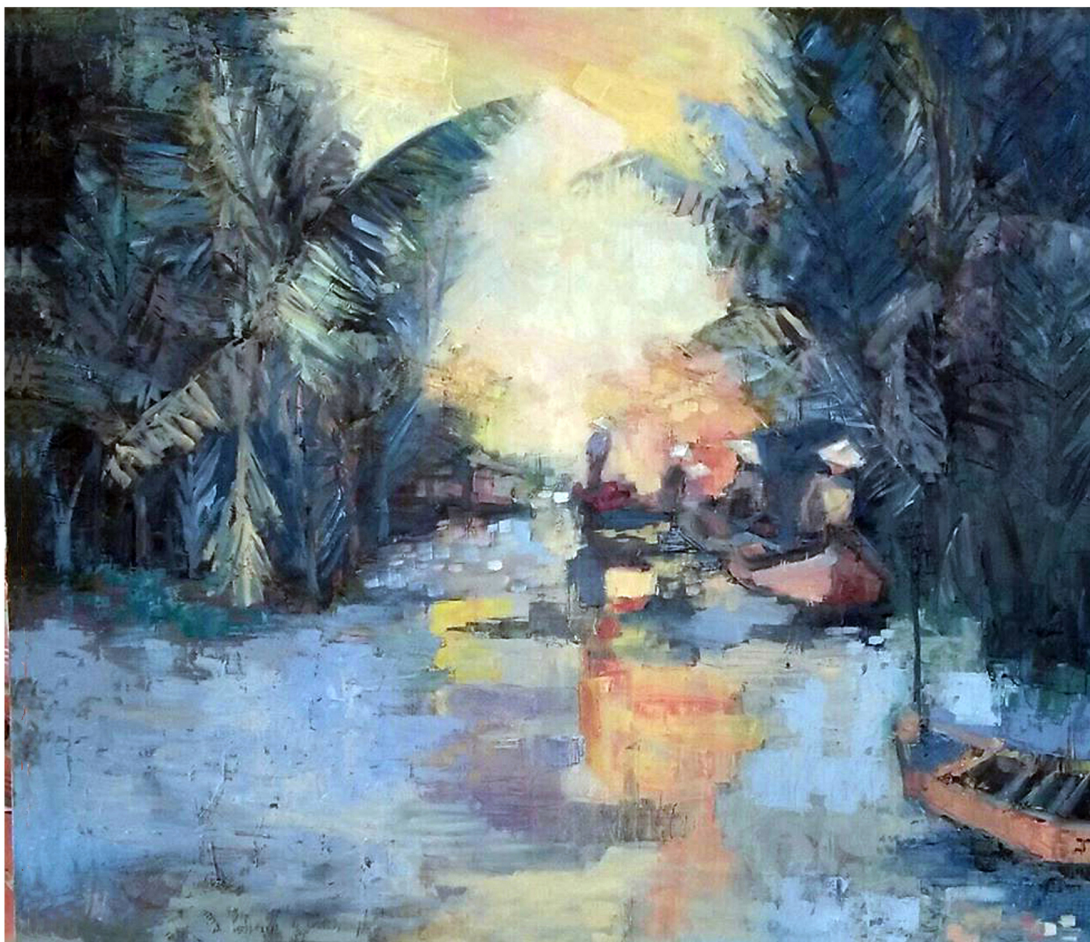
2 TRƯA, sơn dầu, 70X60cm, của Trần Bửu Long, 2016.

Trời áp thấp vừa mưa vừa nắng
Tôi nhớ ai vừa tỉnh vừa say
(Vừa, N Q H)



1 MƯA, sơn dầu, 80x80cm, của Trần Bửu Long, 2014.

Nửa tôi chảy với dòng sông
Nửa tôi lắng lại làm hồn đất quê
(Về Bên Dòng Sông, N Q H)



4 BỜ, sơn dầu, 50x70cm, của Trần Bửu Long, 2016.

Lớn lên hàng cây im bóng đơi
Biết làm sao níu để rồi buông (Bữa, N Q H)



3 AM, sơn dầu, 80x70cm, của Trần Bửu Long, 2019.

Lá reo thì thấy nhãn tiền
Tuổi thanh xuân ấy biết tìm ở đâu
(Về Qua Đèo Le, N Q H)



6 ÁO TRẮNG, sơn dầu, 50x60cm, của Trần Bửu Long, 2017.

Tôi về gom cả xuân trời cũ
Có kịp với mùa thơm dáng em?
(Xuân Muộn, N Q H)



5 MÙA XUÂN, sơn dầu, 110x90cm, của Trần Bửu Long, 2017.

Chút xúng nể ươm má hồng cô gái
Núi nghiêng đầu hôn mát dấp em xinh (Đông Chí, N Q H)



8 GIÓ, sơn dầu, 90x70cm, của Trần Bửu Long, 2017.



7 ÁO TÍM, sơn dầu, 90x70cm, của Trần Bửu Long, 2016.

VIẾT TRƯỚC HIÊN NHÀ



BR-VT 12-2019

Quyển **129-1** trong TỦ SÁCH VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO
Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo thực hiện

Nguyễn Quốc Huân sinh ngày 18-3-1960.
Quê quán: làng Đại Bình, xã Sơn Khương, quận Đức Đức
(nay là xã Quế Trung, huyện Nông Sơn), tỉnh Quảng Nam.
Tín hữu Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài,
thuộc thánh thất Trung Quang Bình
(Nông Sơn, Quảng Nam).
Hiện nay lập công tại tịnh thất Thanh Châu
và thánh thất Trung Nam
(Bà Rịa-Vũng Tàu).
Điện thoại: 0941379848.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo

NGUYỄN QUỐC HUÂN

VIẾT TRƯỚC HIỀN NHÀ

Tập thơ, in lần thứ nhất

Lời bạt: Giáo Sư **THƯỢNG LIÊM THANH**

Phó Chương Quân Cơ Quan Phổ Tế, Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài

Phụ bản: Tám tranh sơn dầu

Họa sĩ **TRẦN BỬU LONG** (Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo)

Nhà xuất bản **HỒNG ĐỨC**

Hà Nội 2020



VIẾT TRƯỚC HIỀN NHÀ

*Ấn tổng lần thứ nhất 1.200 quyển, do công quả
13.000.000 đồng của quý ân nhân phước danh như sau:*

* Môn sanh **CHIẾU MINH LONG VÂN ĐÀN** (Mỹ Tho)

— Hiền huynh **NGUYỄN BẢO DUY:**

Công quả 10.000.000 đồng (đợt 90).

* Môn sanh **HỘI THÁNH TRUYỀN GIÁO CAO ĐÀI**

— Hiền tỷ **HỒ THỊ Ý:** thánh thất Trung Hiền, Tân Bình.

Công quả 2.000.000 đồng (đợt 153).

— Họ đạo **KHÁNH VÂN:** Tiên Kỳ, Tiên Phước, Quảng Nam.

Công quả 500.000 đồng (đợt 153).

— Phòng sách **THANH CHÂU:** Bà Rịa – Vũng Tàu.

Công quả 500.000 đồng (đợt 155).

Đồng kính thành hồi hướng cửu huyền thất tổ siêu thăng,
hiệp tâm cầu nguyện gia đạo vững bền, dân an quốc thái,
đạo pháp trường lưu, chánh giáo hoằng dương,
Đại Đạo Cao Đài quy nguyên thống nhất,
vạn linh thức tỉnh hồi đầu, đồng đăng bỉ ngạn.

ĐÔI LỜI THA THIẾT

Quý vị vui lòng KHÔNG photocopy, KHÔNG mua bán bất kỳ
kinh sách nào do Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách
Đại Đạo thực hiện. Trân trọng kính mời quý vị liên lạc với
chúng tôi qua điện thư daidaovanuyen@gmail.com hay điện
thoại số 0909490918 để thỉnh kinh sách. Chúng tôi chân thành
biết ơn sự thấu hiểu, đồng cảm, và hợp tác chặt chẽ của quý vị.

BAN ẤN TỔNG

MỤC LỤC

Thầy Lời Giao Cảm	9
*	
1. CÁI LU	11
2. CẠN	13
3. ĐÁNH CỜ MỘT MÌNH	14
4. ĐỘNG	15
5. HÁT VỚI TUỔI SÁU MƯƠI	16
<i>Phụ bản 1: MƯA, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>	
<i>Phụ bản 2: TRƯA, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>	
6. KHÚC RU TUỔI NĂM MƯƠI	17
7. LỜI CỦA ĐÁ	18
8. LỜI RU CỦA MẸ	19
9. LÝ LỄ MẦM	21
10. MỘT HÔM	22
11. NĂM	23
12. NỖI NHỚ THÁNG SÁU	24
13. NGẤU CẢM LÒNG ĐÈN LON	25
14. NHẬN CƠM TỪ THIÊN Ở BỆNH VIỆN ĐÀ NẴNG	27
15. NỬA NGÀY Ở HẠ LONG	28
16. THẢ	29

17. VỀ BÊN DÒNG SÔNG	30
18. VỀ CHƠI GỖ LỬA	31
19. VỀ LINH THÁP	32
<i>Phụ bản 3: AM, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>	
<i>Phụ bản 4: BỜ, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>	
20. VỀ MIỀN TÂY	33
21. VỀ QUA ĐÈO LE	34
22. VỀ THƯƠNG NẮM LÁ MỪNG NĂM	35
23. VIẾT TẶNG TUỔI MÌNH	36
24. VIẾT TRƯỚC HIỀN NHÀ	37
*	
25. CHỚM THU	38
26. HẠ VỀ	39
27. MÀU HOA CŨ	40
28. NÉT CHỮ ĐỜI CON	41
29. NHỚ NGÀY GIỖ TỔ HÙNG VƯƠNG	42
30. NHỚ RẾT	43
31. NIÊM	44
32. QUA SÔNG TIỀN TƯỚNG NHỚ ĐỨC NGÔ	45
33. SÔNG	46
34. TẾT VỀ QUÊ	47
35. VỀ MIỀN TÂY NGHE DẠ CỔ HOÀI LANG	48
36. XUÂN MUỘN	49
37. XUÂN VỀ NHỚ BẠN	50
*	

38. BAY	51	59. VỀ MỸ SƠN	83
39. BỮA	52	60. VỀ TRONG THÁNG TÁM THƯƠNG YÊU	85
40. CHẠM MÂY ĐỈNH NÚI SƠN TRÀ	53	61. VIẾT CHO NGÀY CUỐI CÙNG HAI KHÔNG MƯƠI BẢY	87
41. CHO CÁC CON	55	62. VIẾT TRƯỚC NGÀY MỪNG CHÍN	88
42. CHỤP HÌNH VỚI HOA GIẢ	57	63. VỪA	89
43. ĐÔNG CHÍ	58	64. XIN	90
44. KÝ ỨC THÁNG BA	60		*
45. LÁ MỪNG NĂM	62	65. ĐẤT CHRAU JRO MÙA CƠM MỚI	91
46. MAI CHIẾU THỦY	63	66. ĐÊM MƯA ĐẦU MÙA Ở RẪY	93
47. MÂY VÀ NÚI	64	67. GIẤY	95
<i>Phụ bản 5: MÙA XUÂN, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>		68. NHỚ BẰNG LĂNG THẮNG TƯ	96
<i>Phụ bản 6: ÁO TRẮNG, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>		69. NHỚ MÙA ĐÔNG HÀ NỘI	98
48. MÙA XUÂN VỀ PHƯỚC HỘI	65	70. NHUỘM TÓC	100
49. NĂM VÔNG ĐUNG ĐƯA	67	71. RA ĐỒNG THẮM MỘ	101
50. NGÀY LẠI NGÀY	68	72. VIẾT CHO NGÀY SINH CỦA MÌNH	102
51. TAM ĐẢO MÙA THU SỚM LẮM	70		*
52. THÁNG GIÊNG XỨ LẠNG	72	VẦY DUYÊN – Thượng Giáo Sư Phạm Văn Liêm	104
53. THÁNG BA LÊN KÈM	74		
54. THÁNG SÁU NÀY ANH CÓ VỀ HƯNG ĐỨC	75		
55. TRÁI TIM TÔI NEO GIỮA ĐÈO MƯA BỤI	77		
56. TRỒNG	78		
57. VÀO THÁNG CHẠP	79		
<i>Phụ bản 7: ÁO TÍM, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>			
<i>Phụ bản 8: GIÓ, sơn dầu, của Trần Bửu Long</i>			
58. VỀ KHÁNH VÂN TIÊN PHƯỚC	81		

Bìa 1: *Tranh màu nước, mượn của*
<https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/watercolor-spring-leaves-vector-4163311>
Trang 10: *Ảnh mượn của* https://unsplash.com/photos/izzit01AX_U

Nguyễn Quốc Huân giữ bản quyền
All rights reserved © 2020

THAY LỜI GIAO CẢM

Từ tháng 6-2008 tới nay, Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo mở ra và được nuôi dưỡng với hơn một trăm sáu mươi tập sách, kể luôn hai bộ *Đại Đạo Văn Uyển* (2012-2017) và *Đạo Uyển* (từ 2018).

Bên cạnh các sách phổ thông giáo lý, Chương Trình còn in xen kẽ một số tập thuộc tủ sách Văn Học Đại Đạo, trong đó có năm tập thơ của các bạn thơ áo trắng.* In thơ bởi vì mong muốn giữ gìn, góp nhặt chút ít cát sỏi cho việc gầy dựng con đường văn học Cao Đài.

Đầu năm 2020 này, con đường ấy có thêm một đóng góp khiêm tốn, là tập thơ của Nguyễn Quốc Huân, ghi dấu lúc tác giả tròn trịa một hoa giáp: *Viết Trước Hiên Nhà*. Xin trân trọng trao gửi tập thơ này đến quý bạn đạo áo trắng gần xa.

Ban Ấn Tống

* *Tiếng Chim Quyên* (Phạm Văn Liêm, 2011), *Thơ Người Áo Trắng* (nhiều người viết, 2013), *Gửi Người Áo Trắng* (Trần Dã Sơn, 2015), *Giữa Chốn Ta Bà* (Huỳnh Văn Mười, 2015), *Mộng Cánh Chuồn Chuồn* (Trần Dã Sơn, 2017).

Ưu tiên hơn bất kỳ điều gì khác,
nhà thơ là người say đắm thương yêu ngôn ngữ.

*(A poet is, before anything else,
a person who is passionately in love with language.)*

Là nhà thơ, chỉ có một nhiệm vụ chánh trị duy nhất,
và đó là bảo vệ ngôn ngữ của mình khỏi bị suy bại.

*(As a poet, there is only one political duty,
and that is to defend one's language from corruption.)*

W.H. AUDEN (1907-1973)

nhà thơ Mỹ gốc Anh



CÁI LU

Tự nhiên ngồi nhớ cái lu
Mùa đông hứng nước, mùa thu đựng đường
Mùa xuân để mẹ ủ tương
Mùa hạ để chị giú buồng chuối xanh

Nhà nông thời vụ xoay vần
Xê qua xích lại từ sân đến hè
Phận mình là cục đất quê
Tay người nhào nặn vổ về thành tên

Em về gội tóc bên thềm
Múc trong veo ánh trăng mềm mượt thơm
Cái lu chùng bót dổi hờn
Thấy dòng trăng chảy nhẹ tơn thu mùa

Những sáng nắng, những chiều mưa
Những đêm rét mướt, những trưa oi nồng
Mái tranh nhuộm giọt long tong
Cái lu thâm lặng đo đong cõi đời

Cúi soi thấy rõ mặt người
Rỗng rang lòng dẫu lưng voi, tràn trề
Mảnh sành quăng ở bụi tre
Có khi lượm lại vào kê chân bàn.

CẠN

Không cần hú gọi đồ ời
Dòng sông trút nước cạn phơi lòng mình
Bước chân cát nứu luyễn quỳnh
Tôi qua sông hạn giữa thình rộg bờ

Giọt ngâu chưa bắm đã khô
Trong veo trời tháng Bảy chờ đông mưa
Em còn quỳnh quáng chợ trưa
Rổ rau, bó cải cũng vừa héo hon

Cái lu, cái ảng, cái chum
Gáo dừa rột roạt xốt giùm nước nôi
Cọng rơm giòn giã lâu rồi
Trâu bò cúi gặm cái mùi bùn non

Lòng tôi cạn với dòng sông
Lắng nghe đá cuội rộp phồng trên tay
Bờ tre tu hú gọi bầy
Con đồ giặt thớt tướng ai hú mình.

ĐÁNH CỜ MỘT MÌNH

Buồn tình sắp cuộc cờ ra
Bên đen bên đỏ cũng là mình tôi
Ngón tay nước tiến nước lùi
Biết đâu thế sự thắng thua hay hòa

Xe mười pháo bảy ngựa ba
Vĩ như con chốt biết là bao nhiêu
Ba quân vẫn một cầu kiều
Công thành mưu lược nước liều thí quân

Đã cho vào bậc công thần
Sĩ tượng lập thế luân quần trong cung
Trước liên hoành, sau hợp tung
Bàn cờ vương vức lòng nhùng vào ra

Mình nay tay mỗi, mắt lòa
Dám xin dưỡng một trận hòa cho vui
Ván cờ đâu phải cuộc đời
Một mình chơi một cuộc chơi
Không tàn.

ĐỘNG

Sáng nay đá đụng cẳng bàn
Úi da đau quá còn vang cả ngày

Cái bàn mầy thiệt thày lay
Mắc chi quăng cái chân mầy vào tao

Cái bàn mầy thiệt tào lao
Mắc chi nứ cái chân tao vào mầy

Biết rằng tỉnh, biết rằng say
Nhùng nhằng ai biết đúng sai, tao mầy

Tao mầy, sai đúng là hai
Còn con mắt ngó thân nầy một thôi

Lòng chưa yên chắc cú rồi
Việc gì ôm riết cái lời úi da...

HÁT VỚI TUỔI SÁU MƯƠI

Tự nhiên, bỗng tuổi sáu mươi
Trẻ thì hết trẻ, chỉ... hơi hơi già

Đeo kính vào, gỡ kính ra
Trông tránh con chữ, la đà chúng sinh

Vừa chợt nhớ, đã vụt quên
Câu thơ đang dở, bỗng duềnh đi đâu

Áo cơm mấy bận cơ cầu
Loáng một cái, thấy bể dâu cũng thường

Không *đê đầu* cũng *tư hương* *
Tư từ cà pháo dầm tương tư về

Cầu âu một nước cò huề
Bên thềm nghe gió se se trở trời

Tóc sương càng nhuộm tuổi đời
Càng thương cái thuở quần đùi tắm mưa.

* Lý Bạch: *Đê đầu tư cố hương*.

KHÚC RU TUỔI NĂM MƯƠI

Năng ời, xin hãy dịu dàng
Bởi tôi mỏng mảnh như màn sương bay

Đi qua ngày rộng tháng dài
Năm mươi tuổi thấy dở hay cũng mình
Tri tâm cùng với tri Thiên
Câu thơ cùng với gạo tiền sánh đôi

Một vừa hai phải thì thôi
Bàn tay gân guốc giữa đời thơi ra
Cái thương cái giận cho qua
Cái còn ở lại, ta và lặng thinh

Ầu ơ, khúc hát ru mình
Buồn vui hóa giải cho thành trẻ thơ
Ngủ ngoan đi nhé, ầu ơ
Hoàng hôn xuống để đợi chờ bình minh

Hai màu sợi tóc lung linh
Ngủ ngoan cho trắng viễn trình nhân gian
Gió ời, xin hãy khẽ khàng
Bởi tôi dễ vỡ như làn sương mai.

LỜI CỦA ĐÁ

Từ trong hỗn độn vọt ra
Bởi thương nên đặt tên là đá thôi

Có khi là ngọc sáng ngời
Có khi lột bọc cho người bước lên

Có khi tạc tượng xây đền
Có khi tằm miếng trầu duyên thắm nồng

Tự nhiên nước chảy đá mòn
Này viên cuội nhỏ lăn tròn bể dâu

Ví dù sỏi cạn sông sâu
Giấu trong thinh lặng nỗi đau vô thường

Bãi khô nằm đợi trời sương
Đêm từng đêm hít thở nguồn hóa sanh.

LỜI RU CỦA MẸ

Viết cho bạn

Gió mùa thu mẹ ru con ngủ

Năm canh chầy thức đủ năm canh.

Dân ca Quảng Nam

Lần theo câu hát à ơi

Con tìm về với quãng đời mẹ ru

Mẹ ngồi dựa gió mùa thu

Tao nôi sương phụ chín muồi năm canh

Đưa người vào lửa chiến chinh

Lời yêu còn thắm trầu tằm cánh ngài

Ngày thêm ngắn, đêm thêm dài

Bờ tre quê ngoại ngõ sau tím mờ

Tóc loang sương muối ơ hờ

Cành mềm lắt lẻo bên bờ ao sâu

Dòng sữa mẹ vẫn ngọt ngào

Băng qua đất cỗi ngấm vào đời con

Cha nằm lại với núi rừng

Từng đêm cong ngọn tàn hương vọng về

Từng đêm heo hút chái quê

Lời ru càng mỗn càng thâm thiết lòng

Bao nhiêu năm một gánh gồng

Hai dòng nước mắt chạy vòng về tim

Áo cơm con trải trăm miền

Níu lời ru cũ mà yên với đời

Cho con chín bỏ làm mười

Cho con vấp ngã mỉm cười đứng lên

Lời ru không tuổi không tên

Đã thành sợi tóc bông bành trắng mây

Bây giờ giữa phố tường xây

Bà đưa cháu ngủ, ươm đầy gió thu.

LÝ LỄ MẦM

Cựa mình, đập vỏ tung ra
Mòn mòn mòn với nắng xòa ban mai
Từ non rể đã dậm dài
Từ run cánh mỏng đã đầy sắc xanh.

MỘT HÔM

Một hôm chào ruộng về thành
Màu phen chua ấy móng chân còn hườm
Này em son phấn tinh tươm
Vẫy tay cho phố xá nườm nượp vui

Một hôm quên mất tuổi đời
Về nhà hỏi mẹ cái thời nằm nôi
Chỉ ra sau bếp mẹ cười
Cái tai cối đá mòn phơi nắng chiều

Một hôm giở lại trang Kiều
Cõi người ta bỗng quá nhiều trăm năm
Chữ tài đọc ra chữ tâm
Ngớ người còn biết cười thắm đúng sai

Một hôm pha ấm trà mai
Liu riu ngọn lửa rù rài mà sôi
Rót ra hương vị đất trời
Lặng im chờ ngắm nổi đời một hôm...

NĂM

Xé tờ lịch cũ sang ngày
Nghe trên đầu sợi tóc mây cựa mình

Tìm câu thơ giữa bình minh
Rằng có câu chữ mà hình như không

Nắm câu kinh để rồi buông
Rỗng không như thể trẻ con khóc òa.

NỖI NHỚ THÁNG SÁU

Tháng Sáu nỗi nhớ dội về
Giòn tan mái lá miền quê gió Lào

Bùn già xé toạc đáy ao
Hàng tre trơ gọng ghim vào trời trong

Ấu ơ, cánh võng chập chờn
Em ngồi ru giấc trẻ mồn nắng trưa

Tháng Sáu đêm thiếu ngày thừa
Thớ cày rốc bụi khát mưa thượng nguồn

Con đồ thêm người ly hương
Giọng quê đặc sệt bạt phương trời nào

Miền Nam bước thấp bước cao
Ước gì gửi trận mưa rào về Trung

Mưa giăng nỗi nhớ chập chùng
Lòng khô hạn giữa cỏ non xứ người.

NGÃU CẢM LỒNG ĐÈN LON

Lồng đèn lon

Lồng đèn lon

Em đi về phía trăng tròn đang lên

Đầu trần, chân đất, tay đèn

Một mình rước cả một miền ấu thơ

Cái vỏ lon của bụi bờ

Mà hồn vía cả giấc mơ trong ngần

Trên cao có một chị Hằng

Dưới này có một thiên thần rong chơi

Đèn nào cũng là đèn thôi

Trăng nào chẳng của bầu trời soi chung

Tự nhiên lòng bỗng thẹn lòng

Mãi làm người lớn nên không thấy gì

Trung thu là của đồng nhi

Còn sanh còn hóa cái thì vô ưu

Từ trong phế thải vật vờ

Trong veo ánh mắt dầu mờ ngọn chong

Lồng đèn là lồng đèn lon

Em là cổ tích không vương bụi trần

Một mình em, một rằm trăng

Hồn nhiên phá cỗ Kim Bân nguyên sơ.

NHẬN CƠM TỪ THIỆN Ở BỆNH VIỆN ĐÀ NẴNG

Tôi nghiêm túc xếp vào hàng
Là chen chân giữa chửa chan nỗi đời
Mấy ni cô cười rất tươi
Chia cơm chia cả chơi vui nắng chiều

Tôi thoi thả hay gieo neo
Suốt cơm vẫn cứ đều đều theo tua
Nghĩ mình đang thiếu đang thừa
Nên chậm chậm lại có vừa nhân gian

Tôi im ắng đợi trong hàng
Ngó sau nhìn trước là đang nhìn mình
Thấy mình trong vạn chúng sinh
Hộp cơm thì có mà hình như không

Ngoài kia rầm rập bụi hồng
Cái no cái đói làm chong chóng quần
Giọt mồ hôi ấy lăn tăn
Dịu khô vào cái bữa ăn giữa đàn

Thông tay đứng đợi chia phần
Nghe lòng lắng lại nhẹ nâng tình người.

NỬA NGÀY Ở HẠ LONG

Từ trong lòng biển mọc lên
Mãi vui với sóng, núi quên lặn về

Có người trôi giữa tỉnh mê
Ngút trông biển biếc thăm nghe đá mòn

Non trong nước, nước trong non
Long tong thạch nhũ mà trùng trùng khơi

Người xưa giờ ở đâu rồi
Câu thơ ném đung vòm trời vọng âm

Soi vào ánh ướt mạch ngầm
Tự nhiên thấy cả triệu năm cũng gần

Hạ Long
Hạ Long
Hạ Long
Hữu hình nương cái rỗng không
Mà đầy.

THẢ

Thả cọng cỏ xuống dòng sông
Mới hay con nước vẫn bồng bênh trôi

Thả bọt bong bóng lên trời
Sắc màu lấp lánh chút rồi tan ngay

Thả bàn tay đến bàn tay
Chợt nghe hơi ấm từ ai sang mình.

VỀ BÊN DÒNG SÔNG

Về bên con nước Thu Bồn
Vấy tay rửa ánh chiều buông cùng đò

Ngày đi sông đã dạn dò
Khi về nhẹ trút trấu tro xuôi dòng

Trách chi nước lớn nước ròng
Chỉ thương bồi lở đo đong bể nguồn

Nửa tôi chảy với dòng sông
Nửa tôi lắng lại làm hồn đất quê

Bàn chân ngược dốc cội về
Mà lòng soi với rui mè trăm năm

Sương thu vẫn đượm trắng rằm
Ướt lên sợi tóc đăm đăm cuối mùa

Lặng nghe giun dế nhặt thừa
Hiền ngoan như trẻ nôi đưa kéo cà

Một tôi ngủ giữa canh gà
Một tôi thức với yên hòa sông trôi.

VỀ CHƠI GỖ LỬA

Tưởng đâu đồ bỏ đi rồi
May ra chỉ được đun sôi ấm trà
Từ trong mực nát vọt ra
Bồng sang chảnh giữa một sa-lông phòng
Khen ai con mắt tinh tường
Thổi vào gốc rễ một hồn vía riêng
Thế quỳ, thế đứng, thế nghiêng
Cõi người hay cõi thiên nhiên sẵn sù
Lặng thinh là chuyện đất trời
Ồn ào là chuyện của tôi so bì
Trông gà hóa cuốc mần chi
Hình như gỗ lửa cũng di động người.

VỀ LINH THÁP

Về đây đến ngọn cỏ mềm
Cũng vô ưu vọng một niềm Chí Tôn
Đất lành nhuộm máu tim hồng
Hòa chan mây trắng ung dung bốn mùa
Còn nghe hơi thở người xưa
Tay châu, tay sách như vừa đâu đây
Còn nghe danh niệm Cao Đài
Vượt qua sinh tử, tháng ngày, nước non
Còn ngời đức hạnh Chơn Nhơn
Tháp linh xây giữa lòng con Đạo Thầy
Đường trung châu mở hội này
Chứng cho con nổi vui đầy thế gian
Cảm ơn gà gáy lằm trăng
Chứng con rõ một lẽ hằng sống thôi
Nhập thân vào giữa đạo đời
Là tâm vô ngại của người Thiên ân
Hương lòng một nén xin dâng
Thơm lên linh khí đất lành: Đất Tin.

VỀ MIỀN TÂY

Dập dềnh nổi
Dập dềnh trôi
Mênh mông sông nước đưa nôl lục bình

Người xinh ba lá cũng xinh
Tiếng cười đi trước, dáng hình theo sau

Phù sa chẳng thể mỡ màu
Nếu đuôi mắt ấy không trao duyên ngằm

Dòng chia ngã bảy ngã năm
Dòng tôi neo đậu đắm đắm phương nào

Mái chèo khua nước chên chao
Khua trời xanh xuống nhập vào bờ xanh

Xui tôi tản ngẩn tản ngần
Bút bông diên điển thả dòng
Tặng ai.

VỀ QUA ĐÈO LE

Xe lên đèo
Xe đổ đèo
Dốc cong, cong cả nắng chiều của tôi

Bạch đàn so đũa lên trời
Mà nguồn nước mát ai khơi lệch dòng

Gió nồm hào phóng khe truông
Hoa mua rung nở tím bùng núi quê

Ở bên ni, ngóng bên tê
Qua bên tê lại nhớ về bên ni

Nửa đời quá nửa cuộc đi
Nước non xanh ngút có gì chên vênh

Lá reo thì thấy nhãn tiền
Tuổi thanh xuân ấy biết tìm ở đâu

Lưng đèo mở một triền lau
Cùng tôi vi vút so màu tóc mây.

VỀ THƯƠNG NĂM LÁ MỪNG NĂM

Lá mừng Năm
Lá mừng Năm
Em phơi giòn rụm một đầm đượm quê

Mâm xôi, đủ dẻ theo về
Tỏa thơm đồi núi giữa hè chang chang

Từ trong sỏi đá khô cần
Thành mồ hôi giọt lặn tằm má hồng

Bếp quê ngọn lửa bập bùng
Lùng hương thơm thảo quê mừng Năm em

Tay nâng bát nước lặng im
Tôi nâng cả ánh mắt nhìn của em.

VIẾT TẶNG TUỔI MÌNH

Ừ thì ngấp nghé sáu mươi
Mà răng tưởng bỏ như hồi còn thơ
Thò tay véo cái dại khờ
Rồi thoa thuyết đồ nổi phờ phạc khôn

Đầu non mưa hãy còn tuôn
Lá trôi sông vẹo có suôn không hề?
Ừ thôi, bỏ phố về quê
Vì trăm năm nợ đất lề rứa răng

Vịn *nhi nhĩ thuận* * mà rằng
Còn con mắt ngó vầng trăng tròn này
Mới nghe hơi rượu đà say
Huống chi em cứ như ngày mới lên

Sáu mươi chợt nhớ rồi quên
Mắc chi bấm đốt đếm niềm buồn vui
Tháng Ba tờ lịch mỉm cười:
Ông gần già nó là người đa đoan.

* Luận Ngữ: *Lục thập nhi nhĩ thuận*.

VIẾT TRƯỚC HIÊN NHÀ

Ừ thôi, về trước hiên nhà
Nghe mùa đông lá se qua lòng mình
Nghiêng chiều nghiêng cả tiếng chim
Niềm thương nghiêng với lim dim tháng ngày

Ừ thôi, bỏ dở cuộc say
Gót chân mòn mỏi về đây cũng là
Vội chum tương, vội vại cà
Xếp hàng đứng đợi mẹ ra vỗ về

Ừ thôi, đâu cũng là quê
Mắc chi hương khói nhập nhòa lá bay
Cột kèo nói với đòn tay
Rằng từ mộng gỗ mà mây với tao

Ừ thôi lay giấc chiêm bao
Khẽ khàng thưa gửi lên màu tóc mây
Đường xa thênh nhẹ dạn dày
Thì như con nít mà ngây ngô rằng...

CHỚM THU

Chùng như trời đã nhuộm hơi sương
Lúng liếng heo may chạy khắp vườn
Ngõ trước vàng hoa e ấp nụ
Trà đơn lam khói đặt dịu hương
Đường rêu còn ướm chân em đến
Nắng hạ chưa nhòa dạ kẻ thương
Trách nhẹ cành sen tàn bữa trước
Mắc chi soi bóng mãi hồ gương.

HẠ VỀ

Hạ chín, anh về thăm lối xưa
Vườn em trái ngọt lại ươm mùa
Ngọn nồm ngát chở hương cau tới
Giấc trẻ muồi theo tiếng võng đưa
Câu hát vẫn mơn giàn lá biếc
Tình quê vẫn đượm bát canh chua
Em buông tóc gọi hong duyên cũ
Để áng mây trời rồi nắng trưa.

MÀU HOA CŨ

Ai biết bây giờ ai đã quên
Một loài hoa dại ở ven biên
Giữa chiều nắng lặng soi con sóng
Ven mạn dò đông hé vẻ duyên
Áo trắng sang sông đà tít tắp
Lục bình theo nước vẫn lênh đênh
Mãi mơ náu giữ màu hoa cũ
Tím nhuộm khoảng trời nay vắng tên.

NÉT CHỮ ĐỜI CON

Nhớ thuở khai tâm giờ tập viết
Bị đòn vì tội ngắm trời mây
Con lau nước mắt gò hàng chữ
Thầy đầm mồ hôi vướng sợi may
Dấu sắc, dấu huyền không được lẫn
Nét ngang, nét sổ phải cho ngay
Chừ con khôn lớn đường trăm ngã
Nét chữ đời con, nét chữ Thầy.

NHỚ NGÀY GIỖ TỔ HÙNG VƯƠNG

Con mượn vần thơ dâng nén hương
Gửi về quê Bắc giỗ Hùng Vương
Bốn ngàn năm sử lưu huyền tích
Mười tám đời vua rạng phẩm chương
Nền đất Phong Châu yên một cõi
Cánh chim Hồng Lạc tỏa mười phương
Còn nghe tiếng trống đồng vang vọng
Giống già lòng con hướng cội nguồn.

NHỚ RÉT

Quê mình chừ gió trở mùa chưa
Ở tận trời Nam bắc chẳng lừa
Đâu phải thu tàng chờ ngọt rét
Hay là đông chí đợi phùng mưa
Còn không sông cũ ngầu sương sớm
Biết đã lối mòn hoe nắng trưa
Em gái xóm nghèo đà ướm lại
Áo đàn năm ngoái có còn vừa?

NIÊM

Lỡ viết bài thơ bị thất niêm
Bao la con chữ để đâu tìm
Đã gieo vần trắc e chưa ổn
Lại hạ thanh bằng sợ chẳng yên
Thơ phú đúng là duyên lận đận
Văn chương chi để nợ triền miên
Mỉm cười bật quẹt châm mỗi lửa
Nhẹ bằng thơ tan ngọn khói thiền.

QUA SÔNG TIỀN TƯỞNG NHỚ ĐỨC NGÔ

Mây vẫn trôi soi ngọn sóng Tiền
Thong dong rồng đã trẩy về nguyên
Lập thân hoằng pháp từng chân mệnh
Dưỡng tánh tồn tâm đạt thiện duyên
Phước huệ song hành tam bảo chứng
Thiên nhân nhất quán tứ thời chuyên
Mắt Trời năm ấy còn minh chiếu
Hằng tại nhất tâm chấp bút Tiên.

SÔNG

Vượt thác băng rừng tìm mẹ biển
Trăm nghìn khe suối góp thành sông
Lúc nương mái đẩy reo đầu sóng
Khi trái lòng ra tưới mát đồng
Bến lở bến bồi không để có
Nước ròng nước lớn có rồi không
Đục trong cũng một dòng xuôi chảy
Rồi hóa thành mây trở thượng nguồn.

TẾT VỀ QUÊ

Tôi về trong gió chuyển mùa sang
Ngõ trước nhành mai hé nụ vàng
Mắt lệ mẹ già khuây tủi nhớ
Giọng cười em nhỏ nở giòn tan
Bếp hồng khơi chuyện đêm trừ tịch
Nắng mới dồn chân bước hội làng
Náo nức như xuân nào trẻ dại
Chạy khoe áo mới với đồng trang.

VỀ MIỀN TÂY NGHE DẠ CỔ HOÀI LANG

Chợt vắng bên tai bài Dạ Cổ
Một trời sông nước bỗng lung linh
Con thuyền ngậm chảy vòm trăng bạc
Câu hát xô nghiêng gié lục bình
Tiếng trống đã rung niềm thế sự
Giọng đàn còn buốt nỗi nhân sinh
Xề xang đổ hột gieo sương lạnh
Ai biết cùng ai thăm nghĩa tình.

XUÂN MUỘN

Mai đã vàng ong lên nắng Giêng
Đường xuân ai lặng bước chân riêng
Lá xanh chùng cũng say mùi tóc
Giọt đắng bỗng đọng nhuộm vị thiền
Một ánh mắt còn chưa tỏ ý
Ngàn bài thơ cũng hóa vô duyên
Tôi về gom cả xuân trời cũ
Có kịp với mùa thơm dáng em?

XUÂN VỀ NHỚ BẠN

Gửi Điệu

Tết này biết bạn có về chơi
Để lại cùng ta tiếp chuyện đời
Chén rượu thềm xưa còn để đó
Cuộc cờ năm ngoái vẫn chưa thôi
Áo côm mặc kệ hai màu tóc
Dâu bể nề chi mấy hướng trời
Bến cũ yên bình khe khẽ gọi
Cùng quê thấp lại nắng xuân tươi.

BAY

Là cảm giác nhón chân lên
để thấy mình nhỏ bé
Là làm mây bông thả giữa ngân hà
Là quả đất cúi già xem chừng rất nhẹ
Mà trĩu lòng một tay vẫy lúc chia xa

Là vùn vụt ném mình lên phía trước
Là ngồi yên cho đồi núi thụt lùi
Để bình đẳng với trăm hành khách
Một độ cao rung lắc giữa bầu trời

Là không chỉ vượt không gian ngăn ngại
Đại dương dưới kia xanh ngắt một màu
Được bay lên mây để được bồi hồi tiếp đất
Thầm mơ một ánh mắt
đang chờ ở phòng đợi sân bay.

BỮA

Bữa nọ dật dờ chơi đếm lá
Bàn tay óng ruộm nắng chiều đan
Một, hai, ba, bốn... vàng thu cứ
Mê mãi trốn tìm với gió hoang

Bữa nay oải quá không chơi nữa
Vốc cả xạc xào đem ướp hương
Lớn lên hàng cây im bóng đợi
Biết làm sao nín để rồi buông

Bữa sau còn có thu qua đó
Xin hãy theo về đêm tĩnh yên
Cơn mơ trải giấc dài năm tháng
Có tiếng reo xa vạt lá mềm.

CHẠM MÂY ĐỈNH NÚI SƠN TRÀ

Lên đỉnh Sơn Trà đón xuân về rét mướt
Tháng Giêng sà mây không phải vì áp thấp
Ta và vòm xanh gọi trắng mái đầu
Phố xá dưới kia mờ ảo thấy gì đâu

Lên đỉnh Sơn Trà thăm gia đình voọc
Tám trăm thước ngoằn ngoèo dốc ngược
Voọc và mình cùng quý hiếm như nhau
Thì việc gì không chào hỏi một câu

Lên đỉnh Sơn Trà vòng quanh đài ra đa
Tín hiệu vô thanh đang chảy dọc sơn hà
Nhắm mắt lại sạch trơn tầng vi sóng
Tâm không động việc gì tảng đá động

Lên đỉnh Sơn Trà rồi đi đâu
Lá ven đường vẫy chào cười reo lao xao
Bàn tay chạm chòm mây nhẹ bằng
Vành môi ấm thơm mùi biển mặn

Lên đỉnh Sơn Trà để thấy mình bé bỏng
Tầm mắt rộng không bằng cội lòng rộng
Trùng dương xa phớt tím một màu
Tháng Giêng theo mình về, có nói gì đâu.

CHO CÁC CON

Các con đi rồi ngôi nhà nhỏ bỗng thênh thang
Ba và mẹ ra vào giữa khoảng không vắng lặng
Lại thêm được lo toan thêm buột lời trách mắng
Thềm góc phòng con quần áo vắt lung tung

Các con đi cả rồi chén đũa chẳng đòi cơm
Miếng ngon dọn ra có dáng hình nhạt nhẽo
Dẫu vẫn biết tháng ngày không thừa không thiếu
Mà bàn tay bấm nhẩm cứ loay hoay

Các con chừ như chim nhỏ tập đường bay
Ba mẹ cũng tập để quen dần xa nhớ
Cành mai xuân còn rắc vàng trước ngõ
Giọng cười thơ còn khúc khích đâu đây

Ba mẹ chừ qua vùng tóc trắng heo may
Mừng các con xuân thì bung nụ
Những sớm sương gieo những chiều lá đổ
Có hai kẻ sắp già tựa cửa ngắm mây trôi

Dẫu mai kia trên vạn nẻo đường đời
Ba mẹ vẫn có các con như ngày xưa bé bỏng
Ngôi nhà nhỏ lại bắt đầu trông ngóng
Các con về náu lại những xuân tươi.

CHỤP HÌNH VỚI HOA GIẢ

Ừ thì cũng cúc, huệ, lan, mai
Rảnh quá mà chụp ít kiểu hình cho ăn ảnh
Trắng đỏ tím vàng tràn ra bắt nắng
Cởi hết duyên đưa lộng lẫy sắc màu

Đáng tiếc rằng mình đã cần cỗi tóc râu
Không xứng với một rừng hoa giả
Tự sướng làm chi trông như ngáo đá
Tạo dáng kiểu này lóng ngóng kiểu kia

Lại thương cho người chụp ảnh rất cứng tay nghề
Hoa thì giả mà người thì thật
Chỉ có một điều hơi bực
Cả chục cái chớp nháy liên hồi
không lưu nổi một làn hương

Ừ thì coi như cái chuyện bình thường
Thật và giả sau này xem hình ai mà biết
Còn chừ đây mình loay hoay chóng mặt
Không rõ mình với hoa, ai lộng giả hơn ai.

ĐÔNG CHÍ

Ngày đông chí trời mây hong dài lụa
Vất ngang sông se lạnh bến yên bình
Chút hững hờ ươm má hồng cô gái
Núi nghiêng đầu hôn mát đáng em xinh

Em qua chợ hỏi giùm anh diêm quẹt
Để đem về sưởi ấm bắc đàng lên
Thấp sáng lại trái tim chừng mỗi một
Thắm sâu nào thắm lặng nhất dương sinh

Để anh được phập phồng hương đất thổ
Cành khẳng khiu chưa vội trút vàng phai
Cái nấn ná thẹn thù thay áo mới
Chờ mầm non ngai ngái ngủ trên cây

Cho anh lại tan vào đêm thánh lễ
Cả mùa đông cứu rồi nụ mai vàng
Anh lắng tiếng ngàn năm về kêu cửa
Trở dậy ngồi và lòng dậy phúc âm

Xòe lên nhé, cùng anh cây diêm quẹt
Chuông giáo đường xin cứ mãi ngân vang
Ngày đông chí thơm phùng mưa giá rét
Mình tìm nhau nơi bến đợi đón xuân sang.

KÝ ỨC THÁNG BA

Tháng Ba gõ vào ký ức
Một miền đất mẹ trung du
Sỏi đá trần thân giáp hạt
Xé toang gốc rạ đồng chua

Tháng Ba mẹ trưa đồng cạn
Mồ hôi trắng thếch áo nâu
Dáng mẹ còng theo bóng nắng
Run run cây lúa héo xầu

Tháng Ba vườn khô rạt gió
Mẹ ngồi đuổi lửa cho con
Ầu ơ, lời ru ngọt sữa
Quạt mo dỗ giấc no tròn

Con lớn lên từ nơi ấy
Giọng quê đặc sệt nẻo đường
Có những đêm mơ mùa rẫy
Khát thầm hoa gạo rừng rưng

Con ra đi từ quê ấy
Mãi mê còm áo thị trường
Bàn chân lơi ngày trở gót
Xa con mà mẹ thầm mừng

Tháng Ba tìm hoa tặng bạn
Lung linh hương sắc nụ hồng
Ký ức trắng về với mẹ
Vần thơ ghen tắt nửa chừng...

LÁ MỪNG NĂM

Ai về Quế Lãnh tôi xin với
Năm lá mừng Năm ruộm núi đồi
Chắt chiu sỏi đá lòng hương ổi
Nắng núa trời trong mát dạ người

Em lên đồi với trưa đứng bóng
Lòa xòa phơi phóng lá xanh tươi
Nong nia tròn đất tròn xoe nón
Tròn cả tiếng chim vút giữa trời

Bập bùng bếp củi thơm tro mới
Nam non quyến khói vẽ màu mây
Bát nước rót ra đầm ánh mắt
Mừng Năm chuyển ấm áp đôi tay

Ơi hỡi Quế Lãnh mừng Năm trước
Em có chờ tôi qua bến quê
Đồi xưa reo lá ươm mùi tóc
Dù dặt phương xa nỗi nhớ về...

MAI CHIẾU THỦY

Li ti năm cánh in trắng hồ gương
Ngàn hoa trên cành im lìm phơi sương
Ngàn hoa dưới nước chấp chới với sóng
Cái hình thì tĩnh, cái bóng thì động

Thực hư nước trời nên màu mây trắng
Trôi về nơi đâu giữa cõi thẳm lặng
Cái hình cái bóng lặng thình, nhẹ tênh
Li ti hoa không cố ý soi mình.

MÂY VÀ NÚI

Một sớm dậy bồi hồi trông dáng núi
Thấy mây bay thơ thẩn rất vô tình
Và ta nữa cũng vô tình tự hỏi
Buồn vui chi sỏi đá cứ làm thình

Từ bỏ phố, ta tìm về với núi
Ngõ lên cao chực chạm cả bầu trời
Không thấy được trên đầu mây trắng lắm
Vượt đường xa mang hơi nước tự trùng khơi

Ngàn năm trước, ngàn năm sau chắc vậy
Ta loay hoay vì dáng núi đa chiều
Mây thì mãi thiên hình vạn trạng
Ta đứng phía nào thấy núi cũng liêu xiêu

Cao và thấp dòng sinh sôi hít thở
Ấp iu nhau non nước hóa vì nhau
Không vì thấp mây xò che chỏm núi
Không vì cao nên núi tự cúi đầu.

MÙA XUÂN VỀ PHƯỚC HỘI

Nơi ấy núi đồi yên giấc ngủ
Mùa xuân êm ả một Thu Bồn
Bàn chân người trước còn in dấu
Tí, Sẻ, Dùi Chiêng hoa cỏ thơm

Này thuở rừng xưa mờ chướng khí
Phù sa ươm hạt giống Trung Hưng
Con đường tận độ qua dâu bể
Tay nắm bàn tay lội ngược dòng

Này đây núi Tịnh choàng mây trắng
Trắng áo mờ hôi mưa nắng tuôn
Chén cơm khoai sắn chan lời nguyện
Chan cả lòng tin, chí đại đồng

Bảy mươi xuân chẵn ai còn mất
Đang phục sinh về lá biếc xanh
Hơi thở đất trời xuân Phước Hội
Gian khó là đây cũng ngọt lành

Hòn Kẽm, Đá Dừng ời thương nhớ
Mới hay quê kiểng ở trong tôi
Bỗng đâu chuông đổ thời kinh sáng
Nghe mùa xuân cũ mới tinh khôi.

NĂM VÕNG ĐUNG ĐƯA

Nằm vống đung đưa tôi chợt thấy
Trên trời cao mây trắng chênh chao
Tiếng chim hót chòng chênh dễ vỡ
Lá đu cành không gió cũng lao xao

Nằm vống đung đưa tôi chợt nghĩ
Mắc chi mình vất vẻo giữa không trung
Tâm còn động hay quanh mình vùn vủ
Vống lưng chừng mà không phải chân không

Nằm vống đung đưa tôi chợt thấu
Biết làm sao đắp đổi thiếu và thừa
Sợi dây buộc hai đầu ngưng quán tính
Xô vào đâu một cái để đung đưa.

NGÀY LẠI NGÀY

Ngày lại ngày bàn phím *smartphone*
Đôi khi nhớ thèm dáng quen một nét bút
Thèm một cảm giác hồi hộp
Nôn nao xé miệng một phong thư

Ngày lại ngày tầm mắt vương nhà tầng
Lại khát cháy khoảng đồng xanh tràn nắng gió
Thèm một giấc không cần khóa cài cửa ngõ
Để cơn mơ thên nhẹ áng mây trời

Ngày lại ngày thềm như thu lá đang rơi
Cái nhớ cái thương cái buồn cái giận
Se sẽ rời cành buông vào quên lãng
Một giọt sương rơi ánh ướt nắng hoe thềm

Ngày lại ngày xin yên ắng một màn đêm
Đôi khi không làm gì mà không rảnh
Trong hữu hạn bỗng thấy mình vô hạn
Trong thinh không lấp lóe giọng chim chuyền

Ngày lại ngày xin thêm một tương duyên
Đây vui với đông đo, lỗ lờ, nếp tẻ
Một cái *like, comment*, chia sẻ
Thiệt lòng nhau cái ảo bỗng thành chân.

TAM ĐẢO MÙA THU SỚM LẮM

Nơi đây ngày lên ai chờ thu đến
Mà tôi còn hạ ngời nhớ gió biển
Nên cao chín trăm mét có thấm gì
Bỏ biển về nguồn cần chi bước đi

Ai với Tam Đảo lòng vòng bàn tay
Dốc lên dốc xuống vương vào mây bay
Em ơi cùng tôi tay tìm tay nhé
Đừng nép vào nhau làm chi cho say

Thác Bạc giấu mình để không là thác
Tôi giấu vào đâu sợi tóc chớm bạc
Em dâng hương đèn Quốc Mẫu Tây Thiên
Còn tôi khù khờ cầu tài, cầu duyên

Có lên cao mới thấy mình nhỏ bé
Chỉ vật rêu mềm ở đâu cũng thể
Phả hết màu xanh cho núi thêm xanh
Trời cao đất thấp so đo sao đành

Thì ngồi cùng nhau đỡ chon von núi
Ba ngọn mờ sương mà trời chưa tối
Chiếc lá đu cành không nở vàng thu
Việc gì em lo chọn màu áo nào

Lặng im Tam Đảo mà mơ hay thực
Tầm mắt ngoằn ngoèo ngắm ai dạo bước
Mình lên hết dốc rồi đi về đâu
Hoa dại ven đường lao xao, lao xao...

THÁNG GIÊNG XỨ LẠNG

Nơi ấy núi ngồi râu ria bằng bạc
Cái rét Giêng non khô cong triền dốc
Thương ruộng bậc thang mờ sương liu riu
Ngày đang dần lên hay lui về chiều?

Ơi mẹ vùng cao tóc ươm màu thác
Ơi em vùng cao leng keng kiềng bạc
Gùi gì trên lưng mà như mây bay
Hay vò Mẫu Sơn đang làm ta say

Chờ đến bao giờ mùa hồng xứ Lạng
Lòng đã ngọt thơm môi ai đỏ thắm
Xin em đừng như đường biên lạnh lùng
Để đào hoa mãi vừa duyên vừa hương

Chưa chia tay bạn mà sao đã nhớ
Rét mướt câu thơ hào sảng bốc khói
Hãy ngồi với nhau trắng đêm Đồng Đăng
Rồi mai ngàn xa vẫn còn thật gần

Kỳ Cùng dòng ngược ngàn năm vẫn chảy
Dù mai về xuôi hay còn ở lại
Lượm viên sỏi ở cột mốc số Không
Đem về miền Nam sưởi ấm Lạng Sơn.

THÁNG BA LÊN KÈM

Nơi đây Thu Bồn eo thon quá
Vạt áo Trường Sơn biêng biếc mở đôi tà
Vùng vằng dòng chảy ru tôi lại
Lên đến Kẽm rồi thương câu nhớ mẹ cùng cha

Chạm gần bùn non hần lên năm tháng
Nét chữ Hời tắm gội nắng mưa thơm
Lụt nguồn từ thuở mồ côi ấy
Dập dềnh thương lắm trái lòn bon

Lên cao mới thấy mình nhỏ bé
Kìa triền sâu đến đá cũng chân chim
Mây trời trắng quá nên dừng lại
Tôi mới bàn chân nước vẫn mềm

Đêm thức với bãi bờ nghe vượn hú
Lay tận đèn khuya sơn dã thôn
Đưa tay khóa nước đầu nguồn ấy
Nghe sóng trùng xa vỗ ngược dòng.

THÁNG SÁU NÀY
ANH CÓ VỀ HƯNG ĐỨC

Tháng Sáu này anh có về Hưng Đức
Mùa Hạnh Đường lộc nồn đã lên xanh
Nắng Đà Nẵng trắng ươm tình áo trắng
Bữa Tòa rung chuông gọi đã ngân vang

Như ngàn tuổi trăm sông về hội ngộ
Một dòng xuôi chảy mãi đến vô cùng
Trùng dương sóng vỗ về Ơn Từ Phụ
Chan hòa nhau trong thánh thể Trung Hưng

Vẫn còn đó lời nguyện cầu, tâm niệm
Những buồn vui quy thức thường hành
Vẫn còn đó những mùa thi công hạnh
Cuồng phong thủy chướng luyện tâm thân

Vẫn còn đó bảo ban lời Thánh Hội
Hoài bão nhau rục sáng nền hồng cầu
Hạt giống lành gieo trồng trên ruộng phước
Cho những mùa Hưng Đức tiếp theo nhau

Tháng Sáu này gọi nhau về Hưng Đức
Rung rung lòng năm tháng cũ hồi nguyên
Bàn tay nắm vòng quay cho thật chặt
Hẹn nhau cùng giai điệu vút lòng tin.

TRÁI TIM TÔI NEO GIỮA ĐÈO MƯA BỤI

Hứng mưa bụi giữa đèo quê bắc lộng
Tháng Chạp về treo trên nóc Cà Tang
Thoa thuyết với hai hàng cây lá ấy
Mà ấm lòng một ánh mắt trôi ngang

Sao em nữ nghiêng núi đồi tôi vậy
Để dòng sông thăm thĩ vỗ đôi bờ
Bối rối lắm cung đường như ngúng nguẩy
Vất qua thời trai trẻ của tôi mơ

Chùng như cả đất trời về dạm hỏi
Chờ Giêng lên sính lễ nỡn mơn canh
Tôi trang điểm sợi tóc màu lau úa
Bằng bụi mưa không ướt áo em xinh

Chùng như cũng rêu xanh thơm kín phủ
Che vội đi thẳng thốt đá vô tình
Trái tim tôi neo lại đèo mưa bụi
Chờ em về xuân nắng ấm hồi sinh.

TRỒNG

Tặng bạn còn ở phòng trọ, chật hẹp.

Yêu hoa, cũng muốn trồng hoa
Suy đi tính lại trồng cà lợi hơn
Trồng cà có trái dầm tương
Trồng hoa chỉ được ngắm suông rồi cười

Mi rằng phải thiết thân thôi
Phổ phường chật chội mà người thì đông
Hơi đâu bày vẽ sắc hương
Trái cà tuy bạc đưa cơm cũng tình

Tau rằng chỉ biết làm thỉnh
Ghé thăm mi thấy nắng hình như hoa
Xẻ cho nhau nửa trái cà
Ngát thơm nụ tím nở xòa ban công.

VÀO THÁNG CHẠP

Vào tháng Chạp câu thơ chơi trốn kiếm
Ú òa tôi thắng thốt với mưa phùn
Mùa đông bắc bờ tre oằn oải gió
Lá vàng bay nghiêng ngợp cả chiều đông

Vào tháng Chạp em ngồi đan áo mới
Luồn tháng năm theo sợi chỉ tươi màu
Nghe ấm ướp khế luồn trong rét mướt
Xuân đã luồn trong hoa cải vàng au

Vào tháng Chạp mẹ quảy về lịu điệu
Chợ nhà quê thơm củ kiệu, củ hành
Nắng mông quá đến se lòng nia trặc
Liu riu chờ nồn nuột bánh chưng xanh

Vào tháng Chạp hỏi ai còn bươn bả
Chuyến tàu xe duyên hải phía quê chờ
Cơm áo đã khắp khềnh thân côi trứ
Nghe xuân tròn quê kiểng gọi trong mơ

Vào tháng Chạp nhóm lên vòm hương lửa
Về đêm sâu ủ ấm nhánh khô gầy
Một sớm ấy vàng ươm tia nắng mới
Câu thơ mình bắt được sắc hiên mai.

VỀ KHÁNH VÂN TIÊN PHƯỚC

Cắc có chi dòng sông chảy ngược
Đưa tôi về Khánh Vân sơn cước
Trời tháng Ba mây trắng nắng bay
Đường Tiên Kỳ áo trắng như mây

Lên đây thao thức niềm Tiên Hội
Một thuở gan vàng nung lửa dội
Mới hay qua gian khổ chấm trường
Càng bền chí cả Thánh Trung Hưng

Này anh chị ơi, tôi về Tiên Phước
Đường cheo leo gọi tình non nước
Tây Hồ còn mở hội Duy Tân
Mính Viên còn thao thiết *Tiếng Dân*

Ừ, đời mà như sông Tiên chảy ngược
Hàng cau già vắn lên cao vút
Tôi vào thăm di niệm Huỳnh gia
Còn dấu chân của khách không nhà

Khánh Vân mà trắng mây không tận
Lời cầu kinh khuya của đoàn áo trắng
Ngoài kia sông Tiên chảy ngược hay xuôi
Cứ tìm về biển là hay lắm rồi.

VỀ MỸ SƠN

Mây vẫn trôi ngang vòm tháp cổ
Rập rờn trong buốt trắng ngàn lau
Đường eo Chiêm nữ oằn con mắt
Đôi ngực vòng lên một thẳm sâu

Đưa tay chạm cội mười thế kỷ
Bia đá, bệ thờ ươm khói sương
Chợt nghe thổ cẩm reo tung váy
Vũ khúc mềm như lửa bập bùng

Núi Quắp vẫn soi xanh suối Thê
Yoni phần thực với *linga*
Ngàn năm trời đất chưa hoang phế
Còn vang trống vỗ *Apsara*

Nghệ nhân đầu hơi, hồn di sản
Vòng xoay thế cuộc ứa tài hoa
Từng viên gạch hồng sôi màu nắng
Nung cháy âm thầm mỗi sát na

Này em du khách thời trang trẻ
Hành hương thánh địa rất kiêu sa
Thấy mình bỗng hóa người Chiêm quốc
Bàn tay chấp lại lễ *Siva*.

VỀ TRONG THÁNG TÁM THƯƠNG YÊU

Con về lại giữa vầng trăng tháng Tám
Vành vạnh soi dẫu bể bước đặng trình
Vòng tay Mẹ bao dung và vô hạn
Vỗ về con trong chuyển kiếp hóa sinh

Con có Mẹ từ mạch nguồn chan chứa
Chảy qua từng hơi thở ngấm đời con
Mẹ trong con để con là như Mẹ
Duyên thiên từng mầm lá mãi xanh non

Con mê vọng với bụi lằm giả tạm
Lệ hòa thơ Mẹ gửi tự Diêu Cung
Quên mất Mẹ trong thân hòa một thể
Trong ruột rà, trong sáng lẽ yêu thương

Con quên mất lắng lòng mình thực tướng
Mãi tìm chi giữa cảnh sắc, thanh âm
Đâu thấy được dấu bát hồn vận chuyển
Cũng trau giồi một lẽ ở nơi tâm

Vẫn bao la từ ái ánh âm quang
Con tạ tội dưới bệ Từ Tôn Mẹ
Lòng tin yêu tan não phiền trần thế
Làm tâm hương dâng lễ hội thu rằm.

VIẾT CHO NGÀY CUỐI CÙNG HAI KHÔNG MƯỜI BẢY

Ngày hôm qua vội trở thành năm ngoái
Đùn đẩy tôi chấp chới tuổi thêm dày
Gỡ tờ lịch nghe bàn tay lỏng ngóng
Nhẹ tòn thành sợi tóc trắng bay bay

Ba trăm sáu mươi bốn ngày trước
Tôi ở đâu trong mải miết đi tìm
Nỗi bụi bặm dọc dài loang mỗi bước
Như trăm ngàn mạch máu chảy về tim

Không ai biểu mà đi tìm đỉnh búa
Đóng lên tường cái *bloc* lịch mới choang
Là ký ước với muôn trùng dâu bể
Đang chờ tôi nơi bến đợi thời gian

Em trẻ mãi bởi vì tôi chững lại
Tiếc làm chi khóe mắt đã chim chuyền
Tôi tĩa tẩm cội mai già khăng khải
Chờ Giêng lên vàng xé nụ trinh nguyên.

VIẾT TRƯỚC NGÀY MỪNG CHÍN

Hãy cúi xuống và hôn lên ngọn cỏ
Để cảm nhận thấm sâu hơi ấm một nách mầm
Dòng xuân chảy âm thầm loang hương mỏng
Mà vuông tròn xuân cảnh hóa xuân tâm

Hãy ngưỡng trông bầu trời cao vời vợi
Ngàn sao đêm tí tách điệu tiên thiên
Ta nhỏ bé bỗng thấy mình cao rộng
Hòa trong nhau thánh thể thiêng liêng

Anh em hãy nhìn sâu vào ánh mắt
Và lắng thính nghe khúc hát của xuân thường
Bàn tay nắm yêu thương nhòa động tịnh
Mỗi nụ cười mang dáng đắp tam dương.

VỪA

Hoa lục bình vừa trôi vừa nở
Chim chiền chiện vừa hót vừa bay
Trời áp thấp vừa mưa vừa nắng
Tôi nhớ ai vừa tỉnh vừa say

Chao ôi cái dùng dằng khép mở
Nỗi thực hư ngúng nguẩy trôi dùa
Vừa mới đó. Có không, được mất
Ngỡ quên đi, nhớ cũng như vừa

Sao em nhớ xa gần lãng đãng
Trái tim tôi nợ với đêm tàn
Đồng cỏ đi qua mùa khô nắng
Lẽ nào nóm nứu chút sương tan

Ừ thì hoa lục bình ra biển
Ừ thì chim chiền chiện tìm đôi
Vừa tím ngắt với vừa lạnh lốt
Không thiên không lệch nhắc vừa tôi...

XIN

Xin em hãy vì tôi dỗ trái tim mình
Hãy lắng lại bao điều thổn thức
Bóng ngày trôi không hư không thực
Bận lòng chi đêm trắng đã hanh hao

Xin em hãy vì em buông bỏ những ưu phiền
Bằng lăng tím thắm Tư còn rất ướm
Em có thấy miên man con sóng gợn
Dòng sông xưa cơn bão rớt sẽ đi qua

Xin em hãy vì nhau trong cõi phù sinh
Mong manh quá áng mây trời lãng đãng
Tay trong tay cho lòng lên hơi ấm
Dịu tin yêu tròn vẹn những ngày xa...

ĐẤT CHRAU JRO MÙA CƠM MỚI

Chrau Jro
Chrau Jro
Nhịp cồng chiêng bóm đầy bụi đỏ
Vất ngang lời âm u trời gió
Em thơ da nâu tóc xoắn
Nung cháy màn đêm bập bùng mắt lửa

Chrau Jro
Chrau Jro
Người già dang tay vào vô tận
Mời gọi Yang rừng
Mời gọi Yang lúa
Về đây cơm mới mùa mấy hạt căng bông
Thịt vun đầy đĩa lá
Rượu chảy tràn chum
Xôi ộp thành gò
Về đây chứng cái bụng thiết tình dân rẫy
Mừng mùa cơm mới Ốp Yang Va
Đồi núi đang khô mà con mắt thì ướt
Lênh loang mờ ngàn cây thắm xanh

Giọng cười chi em câu ca chùng chình mùa cũ
Dún dẩy chi em điệu múa mùa cũ
Hương người như hương bunn
Hơi thở lẫn vào hơi lửa
Cho đêm không dài sâu đâu
Màn là trời sao
Chiều là đất ấm
Trai gái Chrau Jro thương nhau ngát nụ hôn đầu

Chrau Jro
Chrau Jro
Say nữa đi người làng ơ
Dồn dập nữa đi ngân vang nữa đi cồng chiêng ơ
Nghỉ ngút cháy nữa đi lửa ơ
Cho nhà rông chuyển choáng
Cho sôi sục suối nguồn
Cho ngả nghiêng tán lá
Cho bóng người linh loạn
Cho Yang rừng Yang lúa nhập vào hạt giống mùa sau
Thao thức bếp giàn
Đau đáu chờ cơn mưa đầu mùa
Tách vỏ

Chrau Jro
Chrau Jro.

ĐÊM MƯA ĐẦU MÙA Ở RÃY

Tau về với mi chiều tạ rẫy
Mưa đầu mùa sôi sục đất bazan
Tuềnh toàng mái tôn
Phập phềnh vách nứa
Nén nhang vọng đất trời mang mang
Ừ, tau mừng cho vợ chồng mi vụ mùa bội sản
Mình nâng ly cho gian khó phơi pha
Men cay của tiêu xanh, tiêu sọ
Thơm từ trong lõi thơm ra

Bàn tay mi đen thùi lùi cào rối tóc
Rất nghiêm trang lên kế hoạch đời thường
Sửa lại nếp nhà
Đưa con vào đại học
Ha hả cười sao khóe mắt lại rưng rưng

Cạn ly nữa chúc mùa sau cứ vậy
Đất với người rút ruột nuôi nhau
Người và đất đầm đề mưa nắng
Thấm lòng như trai gái tình đầu

Ừ, mi cứ vô tư mà sống
Cứ đúng bài tối ngủ sáng làm
Đêm rất tĩnh mà sao mình không muốn ngủ
Lặng cùng nhau nghe tí tách những hạt mầm.

GIẤY

Trái lòng ra chứa đủ mọi điều
Tốt xấu, giả chơn, thấp hèn, cao cả
Nhưng có một điều không lạ
Trong ánh mắt trẻ thơ,
trang giấy trắng như không.

NHỚ BẰNG LĂNG THÁNG TƯ

Cảm ơn người lang thang phố cổ
Ngắm giùm tôi màu thánh Tư bằng lăng
Phố Phái tím nổi nhớ tím
Nhân đôi trời Hồ Gươm

Tôi nhớ bằng lăng trong nỗi niềm đã lặn
Tôi nhớ tôi từng giọt cà phê chậm chậm trưa nào
Phố phường em và phố phường tôi
Sự cho đi chân thành không có lỗi

Nơi ấy bằng lăng cơn mưa rào tắm gội
Sợi mưa sáng trưng mặt người
Em đi qua và em không đi qua
Em ngoái lại và em không ngoái lại
Có hề chi

Cơn mơ tôi nhuộm mãi miết một ánh nhìn
Tím hoa có thật mà không thật
Sợi tóc rơi rơi không thật mà thật
Thì cơn có gì tôi nặng lòng thế hoa ơi

Cảm ơn người đã ký ước dùm tôi
Cho ngày cũ qua lâu rồi
đã thành bình yên khoảng lặng.

NHỚ MÙA ĐÔNG HÀ NỘI

Ngày tôi chạm mặt Hồ Gươm
Hà Nội kiều kỳ áo quàng đông xám
Cụ rùa tịnh định lòng sâu
Danh sĩ Bắc Hà mãi bình thơ ở Khuê Văn Các
Tháng Chạp bắc về hoa sữa đi đâu
Bỏ lại gã lãng du tôi buốt cóng

Ngày tôi chạm mặt Hồ Gươm có em
Cái lặng thinh giữa phố phường muôn sắc
Em dịu dàng của thời chân chim khóe mắt
Ru tôi ấm ướp cội người
Con đường nào ta đã cùng chung bước

Bao lần tôi lỗi hẹn một câu thơ
Một giọng nói êm mềm phôn sóng
Lỗi hẹn với *đào hoa y cựu* *
Lung linh nhuộm khoảng trời riêng

* Thôi Hộ: *Đào hoa y cựu tiếu đông phong*.

Em có đi cùng tôi về chặng cuối mùa đông
Tìm chút nhỏ nhoi thôi của hoàng thành xưa cũ
Một mái ngói rêu oằn cong nổi nhớ
Một búp lá bàng nõn nuốt lửa chờ xuân

Ôi, giá được bây giờ bay về xa xôi ấy
Tìm chút đêm thâu dỗ ấm trái tim mình
Tìm chút ngày lên bùng thơm nắng lạnh
Tìm dáng em trên góc phố chành chao

Xin được trao bàn tay em rất nhẹ
Một nhành hoa dại phương Nam
Em có thấy biển Vũng Tàu nồng nã gió
Trong ánh mắt thẳng nhìn yên lặng của tôi không.

NHUỘM TÓC

Anh thợ cạo khuyên mình nhuộm tóc
Rất giản đơn, bôi chút thuốc thôi mà
Ừ thì màu trắng màu đen gì cũng được
Cứ nhuộm thử một lần, xem lòng có trẻ ra

Mãi mê nghĩ ngợi từ chuyện gần đến chuyện xa
Ngó vào gương thấy ông nào lạ hoắc
Chỉ có ánh mắt là rất thật
Cứ chăm chăm ngó mình soi trắng một hư không.

RA ĐỒNG THĂM MỘ

Cát bụi chưa thành tôi đi thăm cát bụi đã thành
Cái chuyển động tìm về cái bất động
Tháng Năm về trời mây dâng khói hương
Đồng mộng lật đất thản yên nằm

Tiên linh tôi tích trầm hơi thở cũ trong tôi
Giọng nói hưởng âm ngàn năm còn mới
Nhát cuốc cỏ xé vào quá khứ
Bật mầm xanh mai sau

Con tôi từ Sài Gòn gọi về hỏi hôm nay ba làm gì
Tôi trả lời hôm nay ba về quê thăm đất
Ủa, ba đang ở quê mà
Ừ, đang ở quê mà nhớ quê con ạ

Rồi mai kia một nọ các con tôi
Lại như tôi học ông bà mình i tờ lẽ đất
Nhớ đường đời có bám chút bụi nào
Các con ơi đừng vội vô tình giơ tay phủi.

VIẾT CHO NGÀY SINH CỦA MÌNH

Kể ra chơi *facebook* cũng có điều hay
Mình quên mất ngày sinh
có nhà mạng chúc mừng, nhắc nhở
Già thì chưa già nên ương ương dở dở
Click chuột vào bống thêm tuổi thêm duyên

Mẹ sinh tôi ra ngày hoa gạo bên sông bùng lửa hạ
Để bây giờ còn chang nắng một quê hương
Mẹ không còn nhớ ngày lâm bồn trở dạ
Để chỉ gọi vào nhớ uống thuốc nghe con

Để chỉ chờ con về nấu một món ngon
Khói bếp xè cay lòng người cô lữ
Con tự mừng năm mươi chín tuổi
Mừng còn có một nơi đau đáu đi về

Từ ngày mẹ cho mang nặng nỗi đời
Con tập quên tuổi quên tên và quên cả
Những buồn vui rất quen rất lạ
Để chỉ nhớ bên thềm tóc mẹ trắng sương rơi

Xin cảm ơn những mùa tháng Ba khô hạn
Cho tôi nhận ra ấm áp cõi đời
Như mẹ ta mắt mờ, tai nghễnh ngãng
Bằng tính linh biết con về trước ngõ, khóc mà vui.

VẦY DUYÊN

Sao lại là *Vầy Duyên*?

Duyên đây là duyên thơ, duyên đời, duyên đạo. Vầy duyên là tạo sự sum họp, quây quần nhau trong đoàn tụ, chung cùng duyên đời, duyên đạo, duyên thơ.

Tôi, Phạm Văn Liêm, quê ở Bình Định; Nguyễn Quốc Huân quê Quảng Nam; cùng lưu lạc vào sinh sống ở Bà Rịa – Vũng Tàu, và là huynh đệ đồng đạo Cao Đài. Thân sinh của Quốc Huân là cụ Nguyễn Quốc Tín, người làng Đại Bình, Quảng Nam. Cụ là chức sắc Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài; tôi đã từng sinh hoạt tu học cùng cụ tại Trung Hưng Bửu Tòa ở Đà Nẵng.

Tôi biết Quốc Huân khi tình cờ đọc bài thơ *Về Mỹ Sơn* đăng trong tạp chí *Văn Nghệ Bà Rịa – Vũng Tàu* số 83 (tháng 10-2006) với bút danh Nguyễn Đại Bường. Đại Bường tức Đại Bình, tên làng quê Quế Sơn, Quảng Nam. Làng này có khu vườn nhà cụ Quốc Tín nổi tiếng một thời nhiều cây trái sum sê thanh mậu.

Tôi đã cố tình tìm gặp Đại Bường (Quốc Huân) để vầy duyên thơ, duyên đạo, đồng thời đưa duyên với Dũ Lan

(Huệ Khải) – người hoài bão gầy dựng con đường văn học Cao Đài, và vui làm sao, nay đã quần tụ được vần điệu của những “nòi tình” nhà đạo Trung Hưng: Trần Dã Sơn, Huỳnh Văn Mười, Nguyễn Quốc Huân...

Năm đó, buổi sơ giao Quốc Huân tặng tôi tập thơ đầu tay *Người Trồng Cỏ Bên Đường* (Nxb Hội Nhà Văn, 2007) để rồi “ngọn cỏ từng ngày lên non xanh” trên mảnh vườn văn Đại Đạo, tức *Đạo Uyển* hiện giờ.

Và hôm nay, Quốc Huân (Đại Bường) trao tôi bản thảo tập thơ *Viết Trước Hiên Nhà*, nhờ viết mấy lời.

Vui rất nhiều và rung cảm rất nhiều khi được ngâm ngợi những dòng tình của Quốc Huân. Đây là thứ tình lòng trong cuộc nhân sinh được nhả ra bằng ngôn văn ngũ điệu.

Trước tiên tôi lật tìm bài thơ chủ của thi phẩm *Viết Trước Hiên Nhà*.

Tôi cảm nhận rằng người thơ đã rong chơi, hay đã đó đây cho cuộc sống và rồi bây giờ:

*Ừ thôi, về trước hiên nhà
Nghe mùa đông lá se qua lòng mình*

Và ở đó:

*Với chum tương, với vại cà
Xếp hàng đứng đợi mẹ ra võ về*

...

*Ừ thôi lay giấc chiêm bao
Khẽ khàng thưa gửi lên màu tóc mây
Đường xa thênh nhẹ dạn đầy
Thì như con nít mà ngây ngô rằng...*

Rằng thế nào?

Rằng:

*Áo com mặc kệ hai màu tóc
Dâu bể nề chi mấy hướng trời
Bến cũ yên bình khe khẽ gọi
Cùng quê thấp lại nắng xuân tươi.*

Trước hiên nhà, nằm trên cánh võng, đung đưa lên tiếng hát với tuổi sáu mươi:

*Tự nhiên, bỗng tuổi sáu mươi
Trẻ thì hết trẻ, chỉ... hơi hơi già*

...

*Áo com mấy bận cơ cầu
Loáng một cái, thấy bể dâu cũng thường*

...

*Tóc sương càng nhuộm tuổi đời
Càng thương cái thuở quần đùi tắm mưa.*

Dấu chân và hồn thơ đời đạo Quốc Huân đã in đậm

trên từng lối non sông đất nước, qua từng tháng năm,
qua từng trạng huống.

Vốn người “đồng khí” với nhau, nên đọc thơ Quốc Huân, sự “tương cầu” khiến “*Chợt nghe hơi ấm từ ai sang mình*”. Thứ hơi ấm của tình Hưng Đức, chan hòa màu áo trắng:

*Tháng Sáu này anh có về Hưng Đức
Mùa Hạnh Đường lộc nồn đã lên xanh
Nắng Đà Nẵng trắng ươm tình áo trắng
Bửu Tòa rung chuông gọi đã ngân vang*

Thứ tình thiêng Chơn Nhơn với từng ngọn cỏ mềm
ươm vào tình đất lành linh khí:

*Đất lành nhuộm máu tim hồng
Hòa chan mây trắng ung dung bốn mùa
Còn nghe hơi thở người xưa
Tay châu, tay sách như vừa đâu đây
Còn nghe danh niệm Cao Đài
Vượt qua sinh tử, tháng ngày, nước non*

Thứ tình từ ái cõi Âm Quang chảy về giữa mùa trăng
tháng Tám:

*Con về lại giữa vầng trăng tháng Tám
Vành vạnh soi dâu bể bước đặng trình
Vòng tay Mẹ bao dung và vô hạn
Vỗ về con trong chuyển kiếp hóa sinh*

...

*Mẹ trong con để con là như Mẹ
Duyên thiên từng mầm lá mãi xanh non*

Thứ tình trong lời ru của mẹ thế gian:

*Lần theo câu hát à ơi
Con tìm về với quăng đời mẹ ru*

...

*Dòng sữa mẹ vẫn ngọt ngào
Băng qua đất cổ ngấm vào đời con*

...

*Lời ru không tuổi không tên
Đã thành sợi tóc bông bành trắng mây*

Đến tình tưởng vọng ngọn sóng về nguyên:

*Mây vẫn trôi soi ngọn sóng Tiền
Thong dong rồng đã trẩy về nguyên*

...

*Mắt Trời năm ấy còn minh chiếu
Hằng tại nhất tâm chấp bút Tiên*

Và nhiều tình lắm, tình Bữa (bữa nọ, bữa nay, bữa sau):

Bữa nọ dật dờ chơi đếm lá

...

Bữa nay oải quá không chơi nữa

...

*Bữa sau còn có thu qua đó
Xin hãy theo về đêm tĩnh yên
Con mơ trái giấc dài năm tháng
Có tiếng reo xa vật lá mềm*

Tình Cái Lu:

*Tự nhiên ngồi nhớ cái lu
Mùa đông hứng nước, mùa thu đựng đường
Mùa xuân để mẹ ủ tương
Mùa hạ để chị giú buồng chuối xanh*

Tình Hoa, tình Cảnh:

*Mãi mơ náu giữ màu hoa cũ
Tím nhuộm khoảng trời nay vắng tên*

Và rất đậm với tình quê hương đất Quảng, xứ sở của
những bước chân sứ vụ Cao Đài đã nằm gai nếm mật
thuở đưa Đạo về Trung:

*Một sớm dậy bồi hồi trông dáng núi
Thấy mây bay thơ thẩn rất vô tình
Và ta nữa cũng vô tình tự hỏi
Buồn vui chi sỏi đá cứ làm thinh*

...

*Nơi ấy núi đồi yên giấc ngủ
Mùa xuân êm ả một Thu Bồn
Bàn chân người trước còn in dấu
Tí, Sé, Dùi Chiêng hoa cỏ thơm*

Đọc hết tập thơ, dòng tình mượt mà vắn điệu của
Quốc Huân đã chảy vào trong tôi thật thơm ngọt. Tôi xin
trân trọng ghi mấy lời thâm cảm trao đến quý thiện hữu
đồng hội đồng thuyền để cùng nhau vầy duyên tao ngộ.

*Tịnh thất Thanh Châu
Bà Rịa – Vũng Tàu
Ngày Đông Chí Kỷ Hợi (2019)
Thượng Giáo Sư PHẠM VĂN LIÊM
Phó Chủ tịch Ủy ban Cơ Quan Phổ Tế
Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài*

CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỔNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

*Liên kết Nxb Tôn Giáo và Nxb Hồng Đức (Hà Nội) từ tháng 6-2008.
Đã ấn tổng (trích):*

TỦ SÁCH VĂN HỌC ĐẠI ĐẠO

- 129-1: VIẾT TRƯỚC HIỀN NHÀ. Nguyễn Quốc Huân (thơ), 2020.
128-1: NƠI NÀO THƯƠNG YẾU THÌ CÓ THẤY. Lev Tolstoy, Huệ Khải, 2019.
127-1. CỎ NHỮNG MÙA SAO. Huệ Khải, 2019.
126-1. NHƯ HOA NỞ MUỘN. Huệ Khải, 2019.
125-1. PHÚC ÂM KỂ LẠI THEO R.F. WILSON. Huệ Khải, 2019.
122-1. VÚT MỘT ĐƯỜNG MÂY. Huệ Khải, 2018.
121-1. TẮM LÒNG MỘT NGƯỜI THẤY. Huệ Khải, 2018.
118-1. ĐỌC LẠI *CHUYỆN GIẢI BUỒN*. Huệ Khải, 2018.
115-1. CON ĐƯỜNG ĐẾN VỚI CAO ĐÀI. Huệ Khải kết tập, 2018.
114-1. GỞI LẠI CHO ĐỜI. Huệ Khải, 2018.
109-1. ÁI HOA KHÔNG CÒN NỮA. Lê Anh Minh, 2017.
108-1. AI ĐO LÒNG BIẾN. Huệ Khải, 2017.
107-1. CAO CAO DẮNG NÚI. Huệ Khải, 2017.
106-1. MÔNG MÃNH TƠ TRỜI. Huệ Khải, 2017.
105-1. SỐNG ĐẸP LÀ SỐNG ĐẠO. Huệ Khải, 2017.
104-1. MÔNG CÁNH CHUỐN CHUỐN. Trần Dã Sơn (thơ), 2017.
098-1. GIỮA CHỖN TA BÀ. Huỳnh Văn Mười (thơ), 2015.
097-1. GỞI NGƯỜI ÁO TRẮNG. Trần Dã Sơn (thơ), 2015.
087-1. NGỌN NẾN NÀO KHÔNG TẮT. Huệ Khải, 2015.
084-1. NỀ VẾ TÂM LINH. Huệ Khải, 2014.
069-1. DƯỚI MÁI ĐẠO VIỆN. Huệ Khải, 2013.
066-1. THƠ NGƯỜI ÁO TRẮNG. Nhiều người viết, 2013.
055-2. HÒA ĐIỀU LIÊN TÔN. Huệ Khải, 2012, 2013.
054-2. BẮC CẦU TÂM LINH. Huệ Khải, 2012, 2013.
046-1. TIẾNG CHIM QUYỀN. Phạm Văn Liêm (thơ), 2011.
042-2. NHỊP CẦU TƯƠNG TRI. Huệ Khải, 2011, 2013.
031-2. GIẢI MÃ TRUYỆN TÂY DU. Huệ Khải, 2010, 2011.
014-4. ĐẠO ÁO TRẮNG. Phạm Văn Liêm, 2009, 2010, 2016.

HỘI LUẬT GIA VIỆT NAM
NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC
65 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
Email: nhaxuatbanhongduc65@gmail.com
Điện thoại: 024.39260024 – Fax: 024.39260031

VIẾT TRƯỚC HIỀN NHÀ

Tác giả: NGUYỄN QUỐC HUÂN

Chịu trách nhiệm xuất bản
Giám đốc: BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung
Tổng biên tập: LÝ BẮC TOÀN
Biên tập: PHAN THỊ NGỌC MINH

Sửa bản in: DŨ LAN
Trình bày sách & vẽ bìa: NGÔ BÁI THIÊN
Phụ bản: TRẦN BỬU LONG

In 1.200 cuốn, khổ 14,5cm x 20,5cm tại Xí Nghiệp In FAHASA
774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, TpHCM.
Điện thoại: 028.38153971 – Fax: 028.38153297.
Số XNĐKXB: 5413-2019/CXBIPH/26-107/HĐ
Số QĐXB của NXB: 872/QĐ-NXBHĐ, cấp ngày 31-12-2019.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2020.
Mã số sách tiêu chuẩn quốc tế (ISBN): 978-604-86-9918-5

Thỉnh kinh sách ấn tổng, gửi e-mail về: daidaovanuyen@gmail.com